

Sygn. akt I C 2079/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w I Wydziale Cywilnym, w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Włodarek

Protokolant: sekr. sąd. Anna Dulas

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 grudnia 2017r. w K.

sprawy z powództwa **R. C. (PESEL (...))**

przeciwko pozwanemu **(...) S.A. z/s w W. (KRS (...))**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. z/s w W. na rzecz powoda R. C. kwotę 6.167,21zł (sześć tysięcy sto sześćdziesiąt siedem złotych 21/100) wraz z odsetkami ustawowymi, z tym że od dnia 1 stycznia 2016r. odsetkami ustawowymi za opóźnienie w wysokości nie przekraczającej w stosunku rocznym odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od dnia 1 grudnia 2015r. do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałej części,
3. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kaliszu tytułem części nieuiszczonych wydatków od pozwanego (...) S.A. z/s w W. kwotę 1.666,16zł (jeden tysiąc sześćset sześćdziesiąt sześć złotych 16/100),
4. zasądza od pozwanego (...) S.A. z/s w W. na rzecz powoda R. C. kwotę 2.362,99zł (dwa tysiące trzysta sześćdziesiąt dwa złote 99/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 2079/16

UZASADNIENIE

W dniu 21 lipca 2016r. powód R. C. skierował do tut. Sądu żądanie zasądzenia od pozwanego (...) S.A. z/s w W. kwoty 7.356,83zł wraz z ustawowymi odsetkami i odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 1 listopada 2015r. do dnia zapłaty, a ponadto żądanie zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, iż w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 30 września 2015r. uległ uszkodzeniu pojazd m-ki F. (...) o nr rej. (...), a przyznana poszkodowanemu przez pozwany zakład ubezpieczeń w wyniku przeprowadzonego postępowania szkodowego w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej Ubezpieczyciela sprawcy szkody z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w związku z ruchem tych pojazdów kwota 5.740,83zł nie rekompensuje rzeczywistej szkody w pojeździe.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) S.A. z/s w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu pozwany wskazał, iż ustalona w postępowaniu szkodowym kwota odszkodowania jest adekwatna do rodzaju i charakteru uszkodzeń stwierdzonych w pojeździe, w szczególności wieku pojazdu oraz że szkoda winna być wyliczona wg cen części zamiennych.

Na rozprawie w dniu 13 grudnia 2017r. powód wniósł o rozliczenie szkody według cen części zamiennych, jednocześnie podniósł okoliczność, iż z uwagi na wartość pojazdu, wartość odtworzeniową przy zastosowaniu części zamiennych i wartość pojazdu uszkodzonego, a także podstawę prawną żądania nie zaistniały warunki do uznania szkody całkowitej w pojeździe.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 30 września 2015r. w miejscowości D. doszło do zderzenia się samochodu m-ki F. (...) o nr rej. (...) z samochodem m-ki V. (...) o nr rej. (...) w związku, z którym powstały uszkodzenia mechanoskopijne w pojeździe m-ki F. (...) o nr rej. (...).

Sprawcą zdarzenia był prowadzący pojazd m-ki V. (...) o nr rej. (...).

W dacie zdarzenia pojazd m-ki F. (...) o nr rej. (...) miał 10 lat.

(oświadczenie dot. okoliczności zdarzenia k. 75-76, zeznania świadka R. W. k. 48-48v 00:04:55-00:20:17, zapis płyty Cd k. 55: zdjęcia)

Pomiędzy powodem R. C. a R. W. doszło do zawarcia umowy przelewu wierzytelności z tytułu szkody objętej żądaniem pozwu.

(umowa przelewu wierzytelności k. 20)

Powód dokonał zgłoszenia u pozwanego zaistnienia szkody w pojeździe w celu przeprowadzenia postępowania szkodowego w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej Ubezpieczyciela sprawcy szkody z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w związku z ruchem tych pojazdów. Postępowanie szkodowe zostało zarejestrowane pod sygn. akt (...).

W związku ze zgłoszeniem pozwany przeprowadził postępowanie szkodowe w ramach, którego dokonał oceny rodzaju, charakteru i rozmiarów uszkodzeń w pojeździe powoda oraz przeprowadził kalkulację kosztów naprawy.

W ramach tych czynności pozwany uznał, iż w pojeździe powoda w związku ze zdarzeniem do wymiany są: zderzak p, osł zderzaka przednia lewa, wspornik zewnętrzny lewy zderzaka przedniego, uchwyt lewy zderzaka przedniego, osłona p-odpryskowa przednia lewa, fartuch przedni, reflektor lewy, płyta mocowania reflektora lewego, reflektor p-mgielny lewy, błotnik lewy, nadkole przednie lewe, nadkole przednie przednie lewe, blacha kraty czołowej, blacha nawiewu, osłona tylna drzwi przednich lewych, listwa ozdobna drzwi przednich lewych, pod gum tylna lewa ramy przedniej, wahacz przedni lewy, amortyzator przedni lewy, amortyzator przedni prawy, łożysko wahliwe lewe, koło tarczy przedniej lewej sl, drążek kierowniczy lewy, końcówka drążka kierowniczego lewego, kierownica powietrza lewa, chłodnica, osłona dolna przednia komory silnika.

Do naprawy pozwany zakwalifikował oponę przednią lewą i wspornik chłodnicy.

Koszt części niezbędnych do naprawy pojazdu pozwany wycenił na kwotę 2.163,65zł netto. Ponadto pozwany dokonał wyceny wartości robocizny mechanicznej i lakierniczej oraz ustalił ich wartość przy uwzględnieniu stawki roboczogodziny na kwotę 51zł, odpowiednio na kwoty netto: 591,60zł, 1.912,10zł.

W rozliczeniu sumarycznym pozwany ustalił całkowity koszt naprawy pojazdu bez uwzględnienia podatku Vat na kwotę 4.667,35zł i z tym podatkiem na kwotę 5.740,84zł.

Pozwany określił również wartość uszkodzonego pojazdu wg stany na dzień 30 września 2015r. na kwotę 13.300,00zł.

Decyzją z dnia 21 października 2015r. nr (...) pozwany przyznał powodowi odszkodowanie w łącznej wysokości 5.740,83zł.

(kosztorys k. 6-10, 12-19, 64-65, 95-100, decyzja k. 11, 57, 58, 61-61v, kalkulacja naprawy k. 62-63, 93-94, zdjęcia k. 66-72, 78-86, 101-108, wycena k. 91-92)

Do wykonania naprawy pojazdu konieczne były następujące części zamienne: zderzak p, osł zderzaka prz l, wspornik z l zderz p, uchwyt l zderzaka p, fartuch przedni, 4 zest napra zderz prz, 6 śruba zderzak prz, 6 nakretka, reflektor l, 2 płyta moc reflekt l, śruba, reflektor p-mgiel l, błotnik l, nadkole p l, nadkole prz prz l, bl kraty czołowej, bl nawiewu, osłona t drzwi prz l, listwa ozd drzwi prz l, pod gum t l ramy prz, wahacz p l, amortyzator p l, amortyzator p p, łożysko wahliwe l, koło tarcz prz l sl, drążek kier l, koncówka dr kier l, kierownica powiet l, chłodnica, osł dol prz kom siln.

Uszkodzenia opisanych powyżej elementów wyposażenia pojazdu nie powstały w wyniku zaistnienia innego zdarzenia drogowego i pozostawały w związku z przedmiotowym zdarzeniem objętym n/n postępowaniem.

W celu przywrócenia stanu poprzedniego w pojeździe prac naprawczych i wymiany wymagały: ustawienie osi, zderzak przedni, reflektor l, poprzeczka przednia gorna, błotniki prz l, wkład wnęki koła prz p, klamka drzwi prz l, listwa ozd drzwi prz l, uszcz wnęki drzwi prz l, lusterko zewn l, listwa ramy drzwi przed l, osłona bębena zamka l, pokrycie silnika d, chłodnica, rura wydech prz, belka osi przedniej, obręcz koła prz l, tulejki ramy pomocniczej, łożysko wahliwe l, łożysko wahliwe l, kolumna amort l, kolumna amort l, kolumna amort p, goleń sprężynowa l, goleń sprężynowa p, drążek kierownicy l, .

W pojeździe niezbędne było również wykonanie prac lakierniczych dotyczących: błotnik l, zderzak p, bl kraty czołowej, listwa ozd drzwi p l.

Wartość części zamiennych niezbędnych do restytucji pojazdu do stanu sprzed zdarzenia bez uwzględnienia podatku Vat wynosi 7.326,50zł, koszt naprawy mechanicznej, przy uwzględnieniu, iż wartość jednej godziny pracy pracownika przedsiębiorstwa naprawczego wynosi 100,00zł oraz kosztów materiału bez uwzględnienia podatku Vat wynosi 1.090,00zł, natomiast koszt lakierowania, przy uwzględnieniu, iż wartość jednej godziny pracy pracownika przedsiębiorstwa naprawczego wynosi 100,00zł oraz kosztów materiału wynosi 1.264,83zł, co stanowi łączną kwotę bez uwzględnienia podatku Vat 9.681,33zł, natomiast z uwzględnieniem tej daniny publicznej wynosi 11.908,04zł.

Wartość likwidacji szkody pojazdu przy zastosowaniu do naprawy części oryginalnych z logo producenta pojazdu wynosi 14.178,60zł, natomiast wartość likwidacji szkody pojazdu przy zastosowaniu do naprawy części zamiennych nie posiadających logo producenta pojazdu wynosi 11.908,04zł.

Wartość rynkowa pojazdu w dniu 30 września 2015r. wynosiła kwotę 13.103,00zł, natomiast wartość uszkodzonego pojazdu w dniu 13 listopada 2015r. wynosiła kwotę 4.426,00zł.

Kwota 11.908,04zł stanowi przy uwzględnieniu cen części zamiennych, tzw. „zamienników” rzeczywisty koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed kolizji drogowej z dnia 30 września 2015r.

W wyniku zaistnienia przedmiotowego zdarzenia uległa zmniejszeniu wartość rynkowa pojazdu.

Naprawa pojazdu była ekonomicznie uzasadniona przy użyciu części zamiennych, tzw. „zamienników”.

(opinia biegłego k. 115-145, 163-165)

Sąd uznał za przydatną do ustalenia stanu faktycznego opinię sporządzoną przez biegłego z zakresu techniki samochodowej i wyceny wartości pojazdów albowiem jest ona pełna, jasna, zrozumiała, wyczerpująca i kompleksowa oraz wewnętrznie spójna. Biegły w opinii udzielił odpowiedzi na wszystkie postawione w tezie dowodowej pytania,

sformułowania zawarte w treści opinii pozwalają na zrozumienie wyrażonych w nich ocen i poglądów oraz sposobu dochodzenia do nich, a ponadto biegły przedstawił metodę badawczą, materiał badawczy, na którym się oparł. Wnioski końcowe opinii są zwięzłe i precyzyjne, a ponadto wnioski opinii są logiczne i znajdują oparcie w przeprowadzonych przez biegłego badaniach i nie budzą zastrzeżeń, co do ich trafności w porównaniu z podanym w opinii materiałem badawczym.

Z tych samych co wskazanych powyżej względów Sąd odmówił przydatności do ustalenia stanu faktycznego kalkulacji wartości szkody sporządzonej w postępowaniu szkodowym w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej Ubezpieczyciela sprawcy szkody z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w związku z ruchem tych pojazdów.

Biegły w sposób fachowy i rzeczowy ustosunkował się również do wszystkich zarzutów skierowanych w stosunku do opinii wypowiadając się szczegółowo w obszarze każdego zastrzeżenia odwołując się przy tym do dokumentarnego materiału dowodowego oraz reguł postępowania przy sporządzaniu takiego typu operatu.

Podnoszone przez stronę pozwaną okoliczności stanowią jedynie polemikę z prawidłowo i właściwie sporządzonym dokumentem procesowym i nie stanowią podstawy do reformacji albo odrzucenia czy to w całości lub w części tak przeprowadzonej w postępowaniu rozpoznawczym czynności procesowej.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Na podstawie art. 436 § 1 kc odpowiedzialność przewidzianą w art. 435 kc ponosi samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody.

Zgodnie z treścią art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2016.2060 – j.t.) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia, natomiast na podstawie art. 36 ust. 1 zd. 1 cyt. ustawy odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Cytowany przepis jest wyrazem tendencji ustawodawcy, aby umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej stwarzała możliwie szeroki zakres ochrony ubezpieczeniowej zarówno ubezpieczonemu sprawcy szkody przed konsekwencjami osobistego ponoszenia odpowiedzialności cywilnej, jak i poszkodowanemu, przez zapewnienie mu pełnej kompensaty ze strony ubezpieczyciela szkody wyrządzonej przez ponoszącego odpowiedzialność cywilną sprawcę. W konsekwencji odpowiedzialność ubezpieczyciela determinowana jest odpowiedzialnością sprawcy wypadku – por. wyrok s. apel. w Poznaniu z dnia 4 lutego 2015r. w sprawie o sygn. akt I ACa 1093/14, opubl. LEX nr 1681964, wyrok s. apel. w Gdańsku z dnia 4 grudnia 2014r. w sprawie o sygn. akt V ACa 673/14, opubl. LEX nr 1651861.

Świadczenie pieniężne, które wypłaca ubezpieczyciel w ramach odpowiedzialności przewidzianej przez cyt. powyżej przepisy, jest ustalane według reguł rządzących cywilnym prawem odszkodowawczym, a więc o rodzaju i wysokości świadczeń należnych od ubezpieczyciela decydują przepisy kodeksu cywilnego, zwłaszcza art. 361-363 kc, z tą jednak istotną różnicą, że w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych wyłącznym sposobem naprawienia szkody jest odszkodowanie pieniężne – por. wyrok s.apel. w Łodzi z dnia 24 lipca 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 134/14, opubl. LEX nr 1498945

Sąd rozpoznający niniejszą sprawę podziela w tym zakresie pogląd prawny zaprezentowany przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 12 kwietnia 2012r. w sprawie o sygn. akt III CZP 80/11, opubl. OSNC 2012/10/112 oraz w postanowieniu z dnia 20 czerwca 2012r. w sprawie o sygn. akt III CZP 85/11, opubl. OSNC 2013/3/37.

Obowiązkiem Ubezpieczyciela w ramach jego odpowiedzialności odszkodowawczej jest przywrócenie do stanu poprzedniego, co oznacza, że pojazd ma być sprawny technicznie i zapewnić poszkodowanemu komfort jazdy w takim stopniu jak przed zdarzeniem, co powoduje, że ubezpieczyciel, w ramach umowy o odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu, powinien ustalić odszkodowanie w kwocie, która zapewnia przywrócenie pojazdu do stanu sprzed zdarzenia wyrządzającego szkodę jako całości. Przywrócenie stanu poprzedniego ma miejsce, jeżeli stan pojazdu po naprawie pod każdym istotnym względem stanu technicznego, zdolności użytkowania, części składowych, trwałości, wyglądu estetycznego itd. odpowiada stanowi pojazdu przed uszkodzeniem.

Ubezpieczyciel zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu, a jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi, przy czym dokonanie potrąceń amortyzacyjnych, odpowiadających zużyciu samochodu i jego części przed uszkodzeniem jest nieuzasadnione.

Wydatki poniesione na części nowe, których użycie było niezbędne do osiągnięcia tego celu, składają się na koszt naprawienia szkody i nie mogą one obciążać poszkodowanego, lecz osobę odpowiedzialną za szkodę. W takiej sytuacji zakład ubezpieczeń powinien ustalić wysokość odszkodowania z uwzględnieniem cen części nowych, skoro bowiem chodzi o przywrócenie do stanu poprzedniego pojazdu jako całości, to nie ma co do zasady znaczenia, że w miejsce części starych wmontowano części nowe.

Konieczność wymiany uszkodzonej części stanowi niewątpliwie normalne następstwo działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła (por. art. 361 § 1 kc), a jeżeli nie da się jej naprawić w taki sposób, aby przywrócić ją do stanu sprzed zdarzenia wyrządzającego szkodę, musi zostać zastąpiona inną. Zastąpienie części starych nowymi, jeżeli ich użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonego pojazdu, jest uznawane za celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego. Odmienne stanowisko musiałoby prowadzić do pozbawionego podstaw prawnych wniosku, że ciężar przywrócenia do stanu poprzedniego rzeczy używanej spoczywa częściowo na poszkodowanym.

Wykładnia art. 361 § 2 kc i art. 363 § 2 kc prowadzi zatem do wniosku, że ubezpieczyciel, w ramach umowy o odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu, powinien ustalić odszkodowanie w kwocie, która zapewnia przywrócenie pojazdu do stanu sprzed zdarzenia wyrządzającego szkodę jako całości, a ponadto nie daje również podstaw do obniżenia należnego poszkodowanemu odszkodowania o różnicę pomiędzy wartością części nowej a wartością części, która uległa uszkodzeniu, wyliczoną odrębnie dla każdej części. Brak bowiem podstaw, aby poszkodowany ponosił dodatkową stratę w postaci różnicy pomiędzy wartością części zamiennych, jaką miały one przed wypadkiem, a wartością części nowych, których zamontowanie w naprawionym pojeździe było celowe.

Zasada pełnego odszkodowania ma zapewnić całkowitą kompensatę doznanego uszczerbku, w granicach normalnego związku przyczynowego.

Stratę określa się przez porównanie wartości pojazdu przed zdarzeniem wyrządzającym szkodę i po przywróceniu go do stanu poprzedniego.

Strata obejmuje również utratę wartości rynkowej pojazdu uszkodzonego w stosunku do pojazdu o takich samych parametrach nie noszącego cech ingerencji w jego strukturę.

Koszt naprawy uszkodzonego w wypadku komunikacyjnym pojazdu, nieprzewyższający jego wartości sprzed wypadku, nie jest nadmierny w rozumieniu art. 363 § 1 kc. Przyjmuje się bowiem, że nieopłacalność naprawy, będąca przesłanką wystąpienia tzw. szkody całkowitej, ma miejsce wówczas, gdy jej koszt przekracza wartość pojazdu sprzed wypadku. Stan majątku poszkodowanego, niezakłócony zdarzeniem ubezpieczeniowym, wyznacza bowiem rozmiar

należnego odszkodowania – por. postanow. SN z dnia 12 stycznia 2006r. w sprawie o sygn. akt III CZP 76/05, opubl. LEX nr 175463, wyrok SN z dnia 20 października 1972r. w sprawie o sygn. akt II CR 425/72, opubl. OSNC 1973/6/111.

Jak już wskazano poszkodowanemu należy zwrócić „wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki” – por. wyrok SN z dnia 20 października 1972r. w sprawie o sygn. akt II CR 425/72, opubl. OSNC 1973, nr 6, poz. 111. W wypadku nieopłacalności naprawy uszkodzonego pojazdu, odpowiedzialny za wypadek obowiązany jest do zapłacenia odszkodowania według wartości pojazdu przed wypadkiem, pomniejszonej o jego wartość po wypadku – por. wyrok SN z dnia 20 kwietnia 1971r. w sprawie o sygn. akt II CR 475/70, opubl. OSPiKA 1971r., nr 12, poz. 231. Przyjmując jako zasadę, że poszkodowany może domagać się (kosztów) wyremontowania samochodu, że wtedy (tylko wtedy), gdyby remont samochodu okazał się dla poszkodowanego niemożliwy albo pociągał za sobą nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do formy odszkodowania, polegającego na zapłaceniu kwoty odpowiadającej „różnicy między wartością samochodu przed wypadkiem a ceną uzyskaną z likwidacji” – por. wyrok SN z dnia 1 września 1970r. w sprawie o sygn. akt II CR 371/70, opubl. OSNC 1971, nr 5, poz. 93.

Świadczenie zobowiązanego polegające na przywróceniu stanu poprzedniego lub zapłaceniu kwoty odpowiadającej wartości takiego przywrócenia (kosztów naprawy samochodu) nie powinno bowiem przekraczać kosztów celowych, ekonomicznie uzasadnionych. Gdy w konkretnych okolicznościach sprawy zostanie stwierdzony brak ekonomicznego uzasadnienia naprawienia szkody we wskazany sposób, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do innej formy odszkodowania. Polega ona na zapłaceniu kwoty wyrównującej uszczerbek majątkowy wyrażający się różnicą pomiędzy wartością samochodu przed i po uszkodzeniu. Typową sytuacją, w której tak trzeba będzie określić zakres obowiązku odszkodowawczego, jest taka, w której koszt naprawy samochodu wydatnie, znacznie, przekraczałby wartość samochodu przed wypadkiem. W takim wypadku przywrócenie stanu poprzedniego (wyłożenie kosztów takiego przywrócenia) pociągałoby za sobą dla poszkodowanego nadmierne koszty (art. 363 § 1 kc). Gdyby więc koszt naprawy samochodu był znacznie wyższy od wartości samochodu przed uszkodzeniem, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do kwoty odpowiadającej różnicy wartości samochodu sprzed i po wypadku. Takie ustalenie wysokości szkody („strat, które poszkodowany poniósł”) i sposobu jej naprawienia nie pozostaje w sprzeczności z zasadami określonymi w art. 361 § 2 i 363 § 1 kc, ani w art. 822 kc.

Poprzez szkodę całkowitą należy zatem rozumieć odszkodowanie ustalone w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy wartością pojazdu mechanicznego sprzed zdarzenia powodującego szkodę, a wartością pojazdu w stanie uszkodzonym, którego naprawa okazała się niemożliwa lub nieopłacalna – por. wyrok SA w Łodzi z dnia 15 stycznia 2013r. w sprawie o sygn. akt IACA 1112/12, opubl. L., wyrok SN z dnia 20 lutego 2002r. w sprawie o sygn. akt V CKN 903/00), opubl. OSNC OSNC 2003 nr 1, poz. 15.

Mając na względzie treść żądania powoda, które obejmuje ustalenie wartości szkody przy uwzględnieniu cen zamienników, wartość tych zamienników, wartości pojazdu przed zderzeniem i wartości uszkodzonego pojazdu oraz rodzaju ubezpieczenia i podstawy prawnej żądania, a także treść opinii biegłego sądowego ocenianej przez pryzmat okoliczności przedmiotowych odnoszących się do uszkodzonego w wyniku zdarzenia drogowego pojazdu w warunkach niniejszej sprawy, przy zastosowaniu tzw. „zamienników” nie mamy do czynienia z zaprezentowaną powyżej sytuacją wystąpienia szkody całkowitej.

Obowiązkiem pozwanego było w ramach postępowania przed Sądem przytoczenie okoliczności faktycznych, z których wywodzi roszczenie (art. 187 § 1 pkt 2 kpc) i wskazanie na dowody, których przeprowadzenie potwierdzi zasadność jego twierdzeń o faktach (art. 232 kpc i art. 6 kc). Zgodnie z zasadami procesu cywilnego ciężar gromadzenia materiału dowodowego spoczywa na stronach (art. 232 kpc., art. 3 kpc, art. 6 kc). Jego istota sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest tylko to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. Strona, która nie udowodni przytoczonych twierdzeń, utraci korzyści, jakie uzyskałaby aktywnym działaniem (por. wyrok s.apel w B. z dnia 28 sierpnia 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 286/14, opubl. LEX nr 1511625).

Pozwany w ramach przedmiotowego postępowania nie wykazał, że zamontowanie zamienników w miejsce starych prowadzi do bezpodstawnego wzbogacenia poszkodowanego i czynności te spowodowałyby wzrost wartości pojazdu jako całości i że poszkodowany na tej operacji zyskał.

Z podanych wyżej względów Sąd przy uwzględnieniu zasady pełnego odszkodowania zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6.167,21zł (11.908,04zł – 5.740,83zł) wraz z odsetkami ustawowymi i ustawowymi za opóźnienie w wysokości nie przekraczającej w stosunku rocznym odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od dnia 1 grudnia 2015r. do dnia zapłaty i oddalił powództwo w pozostałej części.

O roszczeniu ubocznym orzeczono w oparciu o treść art. 481 § 1 i 2 kc oraz o znowelizowaną na podstawie art. 2 pkt 1 lit. a i art. 2 pkt 2 lit. a i b ustawy z dnia 9 października 2015r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015.1830) treść art. 481 § 1 i 2 - 2⁴ kc.

Odsetki, od sumy pieniężnej należą się wówczas gdy dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia (art. 481 § 1 kc).

Odsetki, zgodnie z art. 481 kc, stanowią opartą na uproszczonych zasadach rekompensatę typowego uszczerbku majątkowego doznanego przez wierzyciela wskutek pozbawienia go możliwości czerpania korzyści z należnego mu świadczenia pieniężnego.

R. legis art. 14 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2016.2060 – j.t.) opiera się na uprawnieniu do wstrzymania wypłaty odszkodowania w sytuacjach wyjątkowych, gdy istnieją niejasności odnoszące się do samej odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości szkody. Ustanawiając krótki termin spełnienia świadczenia ustawodawca wskazał na konieczność szybkiej i efektywnej likwidacji szkody ubezpieczeniowej. Po otrzymaniu zawiadomienia o wypadku Ubezpieczyciel - jako profesjonalista korzystający z wyspecjalizowanej kadry i w razie potrzeby z pomocy rzeczoznawców (art. 355 § 2 kc) - obowiązany jest do ustalenia przesłanek swojej odpowiedzialności, czyli samodzielnego i aktywnego wyjaśnienia okoliczności wypadku oraz wysokości powstałej szkody – por. por. wyrok SN z dnia 16 grudnia 2011r. w sprawie o sygn akt V CSK 38/11, opubl. LEX nr 1129170, por. wyrok s.apel. w Poznaniu z dnia 27 czerwca 2013r. w sprawie o sygn. akt I ACa 494/13 LEX nr 1353802.

O kosztach procesu, w tym kosztach zastępstwa procesowego, obciążając nimi w całości pozwanego, orzeczono na podstawie art. 108 § 1 kpc w z art. 98 § 1 i 3 kpc i art. 100 kpc i w zw. z § 2 pkt 4 i § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015.1804 ze zm.) i art. 1 ust. 1 pkt 2 i art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (Dz. U. 2016.1827 – j.t. ze zm.) oraz w oparciu o treść art. 13 ust. 1 i art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych ((Dz. U. 2016.623 – j.t. ze zm.).